

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

TRGOVAČKI SUD 6
U ZAGREBU
PRIMLJENO
23-05-2019
poštom — neposredno
u.....primj.....priloga
pristojba

Poslovni broj: 75 Pž-2774/2019-5

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Nevenke Marković, sutkinje izjaviteljice i dr. sc. Srđana Šimca, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom DESTILERIJA d.o.o. u stečaju, OIB 02267491884, Zlatar-Bistrica (Općina Zlatar-Bistrica), Kolodvorska 4/A, odlučujući o žalbi stečajnih vjerovnika MAJE ŠIMIĆ, OIB 47549266260, Zagreb, Frateršćica 60, NOVABELA GRUPA d.o.o., OIB 83565636972, Zagreb, A. Šenoe 3 i HRVOJA ŠIMIĆA, OIB 45735250142, Zagreb, Bleiweisova 27, koje zastupa Hrvoje Šimić iz Zagreba, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1135/2012-295 od 7. ožujka 2019., u sjednici vijeća održanoj 14. svibnja 2019.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba stečajnih vjerovnika Maje Šimić iz Zagreba, Novabela grupa d.o.o. iz Zagreba i Hrvoja Šimića iz Zagreba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1135/2012-295 od 7. ožujka 2019.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1135/2012-295 od 7. ožujka 2019. odbijen je zahtjev vjerovnika Maje Šimić iz Zagreba, Novabela grupa d.o.o. iz Zagreba i Hrvoja Šimića iz Zagreba, za ukidanje odluka skupštine vjerovnika od 1. ožujka 2019., i to: „3. Ne prihvaća se prijedlog za donošenje odluke kojom stečajnom sucu predlažu razrješenje stečajnog upravitelja Ante Dragičevića. 4. Daje se odobrenje stečajnom upravitelju da preuzme parnicu pred Trgovačkim sudom u Varaždinu broj P-222/2013, te se vjerovnici stečajnog dužnika obvezuju u roku od 30 dana solidarno predumiti iznos potreban za pokriće troškova parničnog postupka u visini od 130.500,00 kuna uplatom na sudski depozit Trgovačkog suda u Zagrebu, a ukoliko vjerovnici u označenom roku ne uplate na račun sudskog depozita iznos od 130.500,00 kuna, smatra se da je skupština donijela odluku da se ne nastavlja ovaj postupak. 5. Daje se odobrenje stečajnom upravitelju da preuzme parnicu pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu broj P-1181/18, te se vjerovnici stečajnog dužnika obvezuju u roku od 30 dana solidarno predumiti iznos potreban za pokriće troškova parničnog postupka u visini od 61.050,00 kuna uplatom na sudski depozit Trgovačkog suda u Zagrebu, a ukoliko vjerovnici u označenom roku ne uplate sredstva na račun sudskog depozita u iznosu od 61.050,00 kuna, smatra se da je skupština donijela odluku da se ne nastavlja ovaj postupak.“

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je u stečajnom postupku nad dužnikom Destilerija d.o.o. u stečaju, održana skupština vjerovnika 1. ožujka 2019. na kojoj je sudjelovalo pet vjerovnika koji imaju pravo glasa, i to: Raiffeisenbank Austria d.d. u iznosu od 6.871.786,72 kn, Nava banka d.d. u stečaju u iznosu od 5.653.992,25 kn, Maja Šimić u iznosu od 3.042.831,21 kn i kao slijednik Aris 2000 d.o.o. u iznosu od 801.262,25 kn, Novabela grupa d.o.o. u iznosu od 3.042.831,21 kn i Hrvoje Šimić u iznosu od 3.208.331,21 kn te kao slijednik Aris 2000 d.o.o. u iznosu od 801.262,25 kn. Na skupštini vjerovnika, sukladno odredbi članka 38.c stavka 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: SZ) vjerovnici su većinom glasova donijeli odluke navedene u izreci prvostupanjskog rješenja, a koje su odluke žalitelji predložili ukinuti. Prvostupanjski sud je na temelju članka 38.f. stavka 1. SZ-a, ocijenio da donesene odluke nisu u suprotnosti sa zajedničkim interesom svih stečajnih vjerovnika. Nadalje, sud je ocijenio da su žalitelji na skupštini vjerovnika neosnovano osporavali pravo glasa vjerovnicima Nava banka d.d. u stečaju i Raiffeisenbank Austria d.d. navodeći da u spisu ne postoje ovjerovljene isprave koje bi im dale pravo glasa. Sud je naveo kako je stečajnim vjerovnicima Raiffeisenbank Austria d.d. i Nava banka d.d. u stečaju na ispitnom ročištu osporena tražbina koja se zasniva na ovršnoj ispravi i da je osporavatelj, ovdje žalitelj, Hrvoje Šimić upućen na parnicu, odnosno nastavak parnice radi utvrđenja osnovanosti osporavanja novčane tražbine navedenim vjerovnicima. Primjenom odredbe članka 38.d stavka 2. SZ-a sud je ocijenio da navedeni vjerovnici imaju pravo glasa, iako je njihova tražbina osporena, jer postojanje svoje tražbine dokazuju ovršnom ispravom, a žalitelji nisu javnom ili javno ovjerovljenom ispravom dokazali prestanak postojanja njihove tražbine koju dokazuju ovršnom ispravom.

Protiv označenog rješenja žalbu su podnijeli stečajni vjerovnici Maja Šimić iz Zagreba, Novabela grupa d.o.o. iz Zagreba i Hrvoje Šimić iz Zagreba zbog bitne povrede odredbe parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da ovaj sud ukinе pobijano rješenje i predmet vrati na ponovan postupak. U žalbi navode da vjerovnicima Raiffeisenbank Austria d.d. i Nava banka d.d. u stečaju nije moglo biti priznato pravo glasa na predmetnoj skupštini vjerovnika, budući da pravo glasa moraju dokazati ovršnom ispravom na toj skupštini, a ne na ispitnom ročištu. Nadalje navode da skupština vjerovnika nema ovlast obvezivati stečajne vjerovnike na solidarnu uplatu bilo kakvog iznosa predujma niti na račun stečajnog dužnika niti na sudski depozit suda niti ima ovlast obvezivati stečajne vjerovnike da učine ili ne učine nešto za korist stečajnog dužnika pa smatraju da je počinjena povreda iz odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13 i 189/14; dalje: ZPP). Vezano za parnični postupak koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Varaždinu pod poslovnim brojem P-222/2013 navode da je odluka skupštine vjerovnika u suprotnosti s odredbom članka 102. SZ-a. U odnosu na razrješenje stečajnog upravitelja navode razloge zbog kojih smatraju da stečajnog upravitelja treba razriješiti, a koji razlozi su uglavnom vezani za postupke prodaje pojedinih dijelova imovine stečajnog dužnika.

Odgovor na žalbu dao je stečajni vjerovnik Nava banka d.d. u stečaju u kojem osporava žalbene navode i predlaže da ovaj sud odbije žalbu kao neosnovanu i potvrdi prvostupanjsko rješenje.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe članka 365. stavaka 1. i 2. i članka 381. ZPP-a u vezi s člankom 6. SZ-a u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je pobijano rješenje pravilno i zakonito.

Iz sadržaja žalbe proizlazi da žalitelji pobijanju prvostupanjsko rješenje iz dva osnovna razloga. Prvi se odnosi za pravo glasa pojedinih vjerovnika na predmetnoj skupštini vjerovnika, a drugi na zajednički interes svih vjerovnika.

Pravo sudjelovanja na skupštini vjerovnika uređeno je odredbom članka 38.a SZ-a kojom je propisano da pravo sudjelovanja imaju svi vjerovnici s pravom odvojenog namirenja, svi stečajni vjerovnici, stečajni upravitelj i dužnik pojedinac.

Pravo glasa na skupštini vjerovnika imaju stečajni vjerovnici čije su tražbine utvrđene (članak 38.d SZ). Kako se smatra da je tražbina utvrđena ako ju na ispitnom ročištu prizna stečajni upravitelj, a ne ospori ju koji od stečajnih vjerovnika, odnosno ako izjavljeno osporavanje bude otklonjeno (članak 177. stavak 1. SZ- a), znači da se utvrđivanje tražbina pa i osporavanje tražbina obavlja na ispitnom ročištu na temelju podataka i isprava dostavljenih uz prijavu tražbine ili na samom ispitom ročištu. Dostavljanje podnesaka i isprava nakon zakonom propisanih rokova ili zakonom propisanih radnji nije dopušteno, prema odredbi članka 7. stavka 6. SZ-a.

Stoga je prema odredbi članka 173. stavka 1. SZ-a stečajni vjerovnik uz prijavu svojih tražbina dužan dostaviti isprave iz kojih tražbina proizlazi, odnosno kojima se dokazuje. U prijavi se navodi: tvrtka i sjedište, odnosno ime i adresa vjerovnika, pravna osnova i iznos tražbine u kunama te broj računa vjerovnika. Dakle, vjerovnik svoju tražbinu dokazuje ispravama koje dostavlja uz prijavu tražbine pa ako uz prijavu tražbine dostavlja zadužnicu, koja ima svojstvo ovršne isprave, kao što je to ovdje slučaj, nije dužan na skupštinama vjerovnika ponovo dokazivati da je tražbinu prijavio na temelju ovršne isprave, kako pogrešno smatraju žalitelji.

Iz rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama poslovni broj St-1135/2012-66 od 20. travnja 2016. proizlazi da je stečajnom vjerovniku Raiffeisenbank d.d. osporena tražbina u iznosu od 6.871.786,72 kn koja se temelji na ovršnoj ispravi i da je stečajnom vjerovniku Nava banka d.d. u stečaju osporena tražbina u iznosu od 5.653.992,25 kn i koja se također temelji na ovršnoj ispravi. Tražbinu navedenim vjerovnicima nije osporio stečajni upravitelj, već žalitelj Hrvoje Šimić koji je upravo zbog toga što se tražbina navedenih vjerovnika temelji na ovršnoj ispravi, upućen na parnicu odnosno nastavak parnice u smislu odredbe članka 178. stavka 4. SZ-a.

Upravo za slučaj da vjerovnik svoju prijavljenu tražbinu zasniva na ovršnoj ispravi, a ona ipak bude osporena na ispitnom ročištu, takvom vjerovniku se po samom zakonu daje pravo glasa na skupštinama vjerovnika (članak 38. stavka 2. SZ-a). To pravo glasa na konkretnoj skupštini vjerovnika, vjerovnik ipak ne bi imao samo ako bi drugi vjerovnik ili

stečajni upravitelj javnom ili javno ovjеровljenom ispravom dokazao prestanak postojanja te tražbine, što ovdje nije slučaj.

Slijedom navedenog, neosnovano žalitelji navode da je pobijano rješenje nepravilno jer su o odluke donosili stečajni vjerovnici Raiffeisenbank d.d. i Nava banka d.d. u stečaju.

Nadalje, skupština vjerovnika je tijelo stečajnog postupka, koje je ovlašteno na izvještajnom ročištu ili kojem kasnijem ročištu vjerovnika donijeti odluke o pitanjima od važnosti za provođenje stečajnog postupka. Predmetne Odluke skupštine vjerovnika od 1. ožujka 2019., po mišljenju ovoga suda, su odluke koje ulazi u krug odluka na donošenje kojih je ovlaštena skupština vjerovnika, jer se radi o pitanjima od važnosti za provedbu stečajnog postupka. Naime, prema odredbi članka 27. stavaka 1. i 2. SZ-a stečajni sudac može razriješiti stečajnog upravitelja na prijedlog skupštine vjerovnika, ako skupština vjerovnika većim glasova donese takvu odluku, što ovdje nije slučaj. Stoga, svi žalbeni navodi vezani za razloge zbog kojih žalitelji smatraju da je potrebno razriješiti stečajnog upravitelja ne utječu na pravilnost pobijane odluke.

Stečajni sudac dužan je voditi brigu da odluke koje skupština donosi budu u okviru njenih zakonom propisanih ovlaštenja, a ako je neka od donesenih odluka suprotna zajedničkim interesima stečajnih vjerovnika, stečajni sudac može takvu odluku skupštine i ukinuti (čl. 38.f SZ-a).

Dakle, da bi stečajni sudac mogao ukinuti neku odluku koju je donijela skupština vjerovnika ona mora biti suprotna zajedničkim interesima svih stečajnih vjerovnika. Koji je zajednički interes svih stečajnih vjerovnika proizlazi iz samih odredaba Stečajnog zakona kojim je definiran, kako cilj, tako i svrha provođenja stečajnog postupka.

Odredbom članka 95. stavka 1. SZ-a propisano je da stečajni upravitelj preuzima parnice o imovini koja ulazi u stečajnu masu, uključujući i arbitražne postupke, koji su u vrijeme otvaranja stečajnog postupka bili u tijeku. Zbog poštivanja načela ekonomičnosti dana je obveza stečajnom upravitelju zatražiti suglasnost skupštine vjerovnika ako se namjerava pokrenuti ili preuzeti parnica znatne vrijednosti predmeta spora, ako se preuzimanje takve parnice namjerava odbiti ili se radi rješavanja ili izbjegavanja takve parnice namjerava sklopiti nagodba ili ugovor o izbranom sudu (članak 159. SZ-a).

Stoga donošenje odluka o preuzimanju parnica poslovni broj P-222/2013 i P-1181/2018 uz pozivanje svih stečajnih vjerovnika da sudjeluju u osiguranju troškova tih postupka ne bi bilo protivno Stečajnom zakonu, budući da stečajni vjerovnici mogu donositi sve odluke od važnosti za provedbu i okončanje stečajnog postupka u skladu sa Zakonom. Osiguranje troškova nije zakonska obveza, već dobra volja samih vjerovnika ako nađu da je to u njihovom interesu, a ne interesu dužnika kako to pogrešno smatraju žalitelji. Osim toga, troškovi koji za pojedine vjerovnike nastanu njihovim sudjelovanjem u postupku smatraju se tražbinama nižeg isplatnog reda koji se mogu namiriti tijekom stečajnog postupka (članak 72. SZ-a).

Nije jasno pozivanje žalitelja na odredbu članka 102. SZ-a jer se navedena odredba odnosi na osobnu odgovornost članova društva, a tužbu u takvom slučaju može podnijeti stečajni upravitelj. S druge strane, ako žalitelji u stvari ukazuju na odredbu članka 101. SZ-a,

odluka skupštine vjerovnika nije u suprotnosti sa zajedničkim interesima vjerovnika, jer svaki stečajni vjerovnik može postupiti po odredbi članka 101. stavka 2. SZ-a ako stečajni upravitelj ne pokrene parnice, odnosno nastavi već pokrenute parnice radi naknade štete koja je nastala zbog smanjenja imovine koja ulazi u stečajnu masu prije ili nakon otvaranja stečajnoga postupka (skupna šteta)

Na temelju svega navedenog, ovaj sud prihvća stav prvostupanjskog suda izražen u obrazloženju pobijanog rješenja da pobijane odluke skupštine vjerovnika nisu u suprotnosti sa zajedničkim interesom vjerovnika u predmetnom stečajnom postupku pa je primjenom odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s člankom 6. SZ-a valjalo je odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje.

Zagreb, 14. svibnja 2019.

Predsjednica vijeća
Dubravka Zubović, v. r.

Za točnost otpavka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

U.Z.B. V. Zubović